

Ἐάν κρίνο βλέπει το
Ἐ τ' ἄνθια γερμένο,
Τὸ φιλεῖ τρέμωντας
Ἄποθαμμένο.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Προχθές, κατὰ τὰς 10 τῆς νυκτός, ὁ κ. Π* ἐπιβαίνει ἀμαξῆς ἐν σπουδῇ λέγων πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς ὄρισμένον μέρος. Καθ' ὁδὸν ὁ Π* παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔχει λεπτὸν ἐπάνω του νὰ πληρώσῃ τὸ ἀγώγιον. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του προστρέχει εἰς εὐφυῆ μέσον, ἵνα ἀπαλλαχθῇ τοῦ ἀμαξηλάτου.

Ἄμα φθάσας εἰς τὸ μέρος ὅπου ἤθελε, καταβαίνει τῆς ἀμαξῆς καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην.

— Δὲν μοῦ δίνεις, σὲ παρακαλῶ, ἓνα σπύρτο νὰ ἰδῶ ναῦρω μιὰ λίρα πού μοῦπεςε μέσ' ὅς τὰμάξι;

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ ἀμαξηλάτης :

— Καὶ ποῦ νὰ τὸ βρῶ τώρα τὸ σπύρτο; Ἄφησε, τῇ βρίσκω γὰρ τὴ λίρα, καὶ σοῦ δίδω τὰ ρέστα ἂν σὲ ξαναἰδῶ.

Καὶ μαστίσας τοὺς ἵππους του γίνεταί ἄφαντος.

* * *

Τὸ πλήρωμα ναυαγήσαντος πλοίου εἶχε κατορθώσει νὰ περισωθῇ ἐντός μιᾶς λέμβου, δι' ἧς προσήγγισεν εἰς ἄγνωστὸν τινα χώραν. Οἱ ναυαγοὶ κατ' ἀρχὰς ὑπέθεσαν τὸν τόπον ἀκατοίκητον, ἀλλὰ μετὰ τινα αὐτῶν περιπλάνησιν αἰφνης ἀπαντῶσι τινὰ ἀπηγγονισμένον.

— Παιδιά, φωνάζει τότε εἰς αὐτῶν, εὐρισκόμεθα σὲ τόπο πολιτισμένο!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δὲν δύναται τις νὰ κάμνῃ καλὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, δύναται ὅμως νὰ ἐπιδεικνύῃ πάντοτε καλοσύνην.

Τὰ ὄψα τοῦ περιέργου ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς σικύας (βεντούζας,) αἵτινες ἔλκουσι πρὸς ἑαυτὰς πᾶν ὅ,τι κακὸν ἐν τῷ ἄλματι.

Ἐν πνευματώδῃ ἀνθρώπῳ εἶνε μηδὲν, ἂν δὲν συνενοῖ μετὰ τοῦ πνεύματος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ χαρακτῆρος.

Δυσκολώτερον εἶνε νὰ διατηρήσῃ τις τοὺς φίλους ἢ νὰ ἀποκτήσῃ τοιοῦτους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σκηναὶ ἐν Ἀμερικῇ. — Οἱ ἀδελφοὶ Barber, υἱοὶ στρατιώτου φονευθέντος ἐν πολέμῳ, ἀνατραφέντες ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν ὀρφανοτροφείῳ, ἐλυμαίνοντο ἀπὸ πολλοῦ τὰς πολιτείας Κανσας, Ἰλλινόα καὶ Ἰόβα, φονεύοντες, διακράζοντες, τρόμον ἐνσπείροντες καθ' ὅλην τὴν χώραν. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1882 εἶχον φονεῦσαι ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον καταλαβόντα ἐπ' αὐτοφῶρα αὐτοὺς καὶ θέλοντα νὰ τοὺς συλλάβῃ. Ἐκτοτε ἡ δικαιοσύνη μάτην ἠγωνίσθη νὰ συλλάβῃ τοὺς δύο φοβεροὺς ληστές.

Τὴν 23 παρελθόντος Ἰουνίου οἱ ἀδελφοὶ Barber ἦλθον νὰ διανυκτερεύσωσιν εἰς ἑπαυλιανὴν κειμένην 15 μίλια μακρὰν τῆς μικρᾶς πόλεως Βαρβελεύ, ἐν τῇ πολιτείᾳ Ἰόβα. Ἐκρούθησαν ἐν τῷ χρότῳ καὶ τὴν ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν ἑπαυλιανὴν ὅπως ζητήσωσι τροφήν. Οἱ ἄποικοι ἀνεγνώρισαν παραχρῆμα τοὺς δύο ληστές, καὶ ἐνῷ τινὲς μετέβησαν πρὸς αἰτήσεις ἐπικουρίας, οἱ λοιποὶ συνδιελέγοντο πρὸς αὐτοὺς φιλίως. Ἰκανοὶ γείτονες προσέδραμον, ἀλλ' εἰς αὐτῶν ἀσυνέτως ἀνέκραξεν ἅμα εἰσελθόν : « Σὺς συλλαμβάνομεν! ». Τότε οἱ ἀδελφοὶ Barber διὰ τῶν πολυκρότων αὐτῶν ἐφόνευσαν καὶ ἐτραυματίσσαν πολλοὺς ἐν τούτοις οἱ ἄποικοι κατώρθωσαν νὰ δεσμεύσωσι καὶ ἀγάγωσιν αὐτοὺς εἰς Βαρβελεύ. Ἡ εἰδήσις τῆς συλλήψεως τῶν δύο κκυούργων διεδόθη ἐν ἀκαρεῖ καθ' ὅλην τὴν χώραν. Οἱ ἄποικοι σωρηδὸν πανταχόθεν κατηυθύνθησαν εἰς τὴν πολίχνην ἀπαιτοῦντες ὡς δικαίωμα αὐτῶν νὰ δικάσωσι συνοπτικῶς καὶ θανατώσωσιν αὐτοὺς.

Τὴν 9 μ. μ. πράγματι ὁ ὄχλος εἰσώρμησεν εἰς τὰς φυλακὰς ἐκδιώξας τοὺς φύλακας. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἦσαν κεκλεισμένοι ἐν στερεῇ εἰρηκτῇ ἀλλὰ διὰ σιδηρουργικῶν ἐργαλείων ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐθραύσθη ἡ σιδηρὰ αὐτῆς θύρα. Οἱ λησταὶ ἤχθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἐκεῖ δ' ἐζήτησαν ὡς ἐσχάτην χάριν ν' ἀποτεινωσὶ λέξεις τινὰς πρὸς τὸ πλῆθος. Ἡ χάρις τοῖς ἀπενεμήθη καὶ ὁ πρεσβύτερος τῶν δύο ἀδελφῶν, εἰκοσιπενταετής, ἐκαυχῆθη ὅτι ἐφόνευσεν ἱκανοὺς ἀποίκους, ὁ δὲ νεώτερος, εἰκοσιτρετῆς, παρεκάλεσε τοὺς δημίους νὰ τὸν κρεμάσωσι « μετὰ καλὸν τρόπον ». Καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλον ν' ἀνελθῆσθῶσιν εἰς τὴν ἀγχύνην, ὁ δήμαρχος παρενέβη καὶ ἀπήτησεν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, ἢ θανάτωσις νὰ γείνη ἐκτὸς τῆς ζώνης τῆς πόλεως. Ἡ ἀπαίτησις του εἰσακούσθη καὶ οἱ καταδίκαι ἤχθησαν εἰς τὴν πεδιάδα ὑπὸ τῶν προθύμως ἀναλαβόντων τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατώσεως ἐσαμάτησεν ὑπὸ δένδρον τι, καὶ παρεχώρησεν λεπτά τινα εἰς τοὺς καταδίκους ὅπως προσευχηθῶσιν, ἀλλ' οὗτοι ἠρνήθησαν ζητή-

σαντες ἀπλῶς νὰ διαβιβάσουν εἰς τὰς συζύγους των τὰ ἐπ' αὐτῶν εὐρεθέντα χρήματα.

Πρῶτος ἀπηγγονίσθη ὁ νεώτερος τῶν ἀδελφῶν ἡ θανάτωσις αὐτοῦ διήρκεσε δέκα λεπτά, καθ' ἃ ὁ πρεσβύτερος Barber ἐθεάτο ἡσύχως τὸ πρᾶγμα· μετ' ὀλίγον ἀνηρτήθη καὶ αὐτὸς εἰς ἄλλον κλάδον τοῦ αὐτοῦ δένδρου.

Τὸ μεσονύκτιον, ἡ δημοσία δικαιοσύνη εἶχε περατώσει πλέον τὸ καθήκον αὐτῆς, καὶ ἕκαστος τῶν ἀποίκων ἐπέστρεψεν οἴκαδε. Καί, καθὰ διαβεβαιοῖ μικρὰ τις ἐγγχωρία ἐφημερίαι: τὰ πάντα διεξήχθησαν κανονικῶς, τὸ κοινὸν προσνήχθη «μὲ καλὸν τρόπον» ὡς καὶ οἱ δύο κατὰδικοί, οἵτινες οὐδὲ ν' ἀντιστώσι κἂν ἀπεπειράθησαν εἰς τὴν κοινὴν θέλησιν.

Κατὰ τὸν βομβαρδισμόν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐδαπανήθησαν 131,856 λιτρ. πυρίτιδος. Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης τὸ θεωρητικὸν «Inflexible» ἐξώδευσε 39,900 λιτρ. τὸ δὲ «Superb» 22,897 λιτρ. Ἐκ τῶν μεγάλων τηλεβόλων τοῦ ὅλου στόλου ἐρρίφθησαν 3,198 βολαὶ διαφόρων γομώσεων. Τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἐπυροβόλησε τὸ πλοῖον «Penelope», ἀναλογουσῶν εἰς ἕκαστον αὐτῶν πυροβόλον 28. 8 βολῶν. Τὸν μικρότερον ἔρριψε τὸ «Invincible», 12. 6 μόνον βολῶν ἀναλογουσῶν εἰς ἕκαστον πυροβόλον του.

Ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ λαὸς ὀπλοφορῶν ἔργῳ αὐτοῦ ὁ γερμανὸς ταγματάρχης von der Goltz λέγει τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Ὁ γερμανικὸς στρατὸς ὀλόκληρος, ἐν πυκνῇ γραμμῇ πορείας παρατεταγμένος θὰ ἦτο τόσο μακρὸς, ὥστε ἂν ὑποθέσωμεν τὴν κεφαλὴν τῆς γραμμῆς εἰς Μαγνυτιάν, τὰ τελευταῖα τάγματα θὰ ἠδύναντο νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὰ Ῥωσικὰ σύνορα. Ἄν ἐξηκολούθει δὲ νὰ πορευῆται ἀκαταπαύστως διὰ μιᾶς πύλης, θὰ ἐχρειάζετο εἰς μὴν ὅπως διέβη ὀλόκληρος. Διὰ τὴν στρατοπέδευσιν αὐτοῦ, ἂν τὰ χωρία ἄτινα κατέχει ἀπετέλουν συνεχῆ ἄλυσιν, θ' ἀπῆρτύντο 200 χιλ. τετραγωνικὰ μυριάμετρα ἐδάφους.

Ὁ ἀμερικανὸς στρατηγὸς Beck προτίθεται νὰ διαβῆ τὸν Ἀτλαντικὸν δι' ἀεροπόρου θέλει δ' ἀπέλθει ἐκ Νέας Ὑόρκης ἐπιβαίνων ἀεροπόρου θερμαινομένου διὰ πετρελαίου τῇ βοήθειᾳ μεγάλου λαμπτήρος τεθειμένου ἐν θαλάμῳ κατεσκευασμένῳ ἐκ χαλκῶν ἐλασμάτων. Ὑψομένης ἡ καταβιβαζομένης τῆς θρυαλλίδος τοῦ λαμπτήρος τούτου, τὸ ἀεροπόρον θ' ἀνέρχεται ἢ θὰ κατέρχεται, κατὰ βούλησιν, καθὰ τοῦλάχιστον πιστεύει ὁ στρατηγὸς Beck. Λέγεται ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπερωκεανείου τούτου ταξιδίου σκοπεῖ νὰ ἐπωφεληθῆ σφοδρῶς τὴν

τινὰ θύελλαν, δυναμένην νὰ μεταγάγῃ αὐτὸν εἰς Εὐρώπην ἐν διαστήματι τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν. Ἄλλ' ὁ τολμηρὸς ἀεροναύτης δὲν φαίνεται λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ποῖαν δυσκολίαν θέλει ἀπαντήσῃ ὅπως ἐξέβη τοῦ ρεύματος τῆς θύελλης καὶ κατέβη εἰς τὴν γῆν.

Μερίς τοῦ γαλλικοῦ στόλου, ἄλλοτε καταποντισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ ναυάρχου Νέλσωνος πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας μέλλει νὰ ἐμφανισθῆ πάλιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ νὰ ἀπαχθῆ εἰς Λονδίνον συγκαταλεγομένη εἰς τὰ ἄλλα τρόπαια κατὰ τοῦ Βοναπάρτου Ναπολέοντος. Θὰ συμβῆ δὲ τοῦτο, ἀφ' οὗ οἱ καθ' ἡμέραν ἐργαζόμενοι δῦται καθάρως τὰ σκάφη ἀπὸ τῆς ἄμμου καὶ τῶν λίθων. Πολλῶ σπουδαιότερον ἔργον φιλοτιμούνται νὰ ἐκτελέσωσιν ἐν Ἰσπανίᾳ οἱ Ἀμερικανοί. Ἀρχομένου τοῦ μακροῦ περὶ διαδοχῆς πολέμου, ἡ Ἰσπανία καίτοι ἐσωτερικῶς παρακμαζούσα, εἶχεν ὅμως εὐρυτάτας ἐν Ἀμερικῇ ἀποικίας καὶ ἐκμεταλλευομένη τὸς ὀρυκτολογικὰς θησαυρούς των, ἠρύετο κατ' ἔτος ἀφθονον πληθὺν γενναίων μετάλλων. Τὸν λεγόμενον «ἀργυροῦν στόλον» προσέβαλον ποτε οἱ ἠνωμένοι στόλοι Ἀγγλίας καὶ Ὀλλανδίας, ἀρπάσαντες ὡς πλείστην λείαν, καταβυθίσαντες δὲ ὅσα σκάφη δὲν ἠδύναντο νὰ ῥυμουλκῆσωσιν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐν Μαδρίτῃ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὁ στόλος ἐκόμιζε τριάκοντα καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια ἰσπανικῶν ταλήρων, πλέον δ' ἡ ἀπαξ ἐγένοντο ἀπόπειραι ἐν τῷ ὄρμῳ τοῦ Βουργ, ὅπου συνέβη ἡ ἐπιθεσις, ἀλλὰ μάτην, διότι ἦσαν πᾶνυ ἐνδεεῖς αἱ συσκευαὶ τῶν δυτῶν. Πρὸ πέντε ἐβδομάδων συνέστη ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ «ἐταιρία ὑπὲρ τῶν θησαυρῶν ἐν τῷ ὄρμῳ τοῦ Βίγου» (Vigo Bay Treasure Company), συνηρανίσθη δὲ κεφάλαιον ἑκατὸν μυριάδων δολλαρίων θὰ παρακληθῆ δὲ ἡ Αὐτοῦ Καθολικῆ Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκ τοῦ ὄρμου ἀνύψωσιν τῶν θησαυρῶν. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται παράδοξον, ἀλλ' οὐδ' ἀδύνατον, σκοπούμενης τῆς τελειώσεως τῶν ὀργάνων τῶν δυτῶν.

Τὸ ἐξῆς ἀστεῖον ἀναγινώσκωμεν ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι: Γάλλος τις ἀφικνεῖται εἰς γερμανικὴν πολίχνην καὶ καταλύει εἰς τὸ κάλλιστον ξενοδοχεῖον αὐτῆς. Ἐχων δὲ νὰ συνάψῃ συμφωνίας μετὰ τινος ἐκεῖ ἐμποροῦ παρακαλεῖ τὸν διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου νὰ τῷ προμηθεύσῃ ἓνα διερμηνέα, οὗτος δὲ προσάγει αὐτῷ χονδρὸν τινα νεανίαν.

— Εἰξεύρετε γαλλικά; τὸν ἐρωτᾷ ὁ Γάλλος.

— Γιά. (Μάλιστα).

Πορεύονται ἀμφότεροι εἰς τὸν ἔμπορον. Καθ' ὁδὸν ὁ Γάλλος ἐξηγεῖ εἰς τὸν διερμηνέα, μετὰ

προσοχής ακρωμένον, ποίου είδους συμφωνίας πρόκειται νά συνάψη. Ο διερμηνεύς αρχίζει μετά του εμπόρου συνδιάλεξιν ζωηροτάτην, ἐξ ἧς ὁ Γάλλος οὐδέ λέξιν έννοιει, ἀλλά βλέπων ὅτι αὐτή ἤρχισε νά τραχύνηται παρενέβη, άνοπομονήσας πλέον.

— Λοιπόν; ὁ κύριος παραδέχεται; ἐρωτᾷ τὸν διερμηνέα.

— Γιά.

— Δέχεται ὅλους τοὺς ὄρους μου;

— Γιά, γιά!

“Ὅλα ταῦτα τὰ γιά ἀρχίζουν νά έμπνεύουν ύπονοίας εἰς τὸν Γάλλον, ὅστις ἐρωτᾷ καὶ πάλιν τὸν διερμηνέα:

— Εἶσαι βέβαιος ὅτι τοῦ ἐξήγησες σαφῶς τὴν ὑπόθεσιν;

— Γιά.

— Καὶ τοῦ ὑπέδειξες πόσον θά ζημιωθῆ;

— Γιά.

— Καὶ . . . τοῦ εἶπες πρὸ πάντων ὅτι εἶσαι βῆθι;

— Γιά.

Μετά τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπάντησιν έννοιέται μεθ' οἷας προθυμίας ὁ Γάλλος ἐξεφορώθη τὸν διερμηνέα του.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Προφυλακτικά κατὰ τῆς χολέρας μέτρα.

Ἐξετάζων ὁ καθηγητῆς Πεττεγκόφερ τὸ ζήτημα τῆς διαδόσεως τῆς χολέρας, συμβουλεύει τὰ ἐπόμενα ὡς τὰ μᾶλλον τελεσφόρα προφυλακτικά μέτρα κατὰ τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας:

«Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ πολλοὶ τῶν ἰατρῶν φανταζονται, ὅτι λοιμοκαθαρτήρια, άπολυμάνσεις καὶ ἡ παντελής τῶν χολεριῶντων άπομόνωσις εἶνε ἀναγκαιότατα. Κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν, ταῦτα πάντα πράνουνσι τὴν ἐξαψιν καὶ ἐλαττοῦσι τὸν φόβον, ἀλλ' ὀλίγιστον ὠφελοῦσιν.” Ἄλλα ὑπάρχουσι πρακτικά μέτρα καὶ ἄλλαι ἐνέργειαι, αἵτινες άδυνατοῦσι μὲν, ὡς τὰ λοιμοκαθαρτήρια, νά προλάβωσι τὴν διάδοσιν τῆς χολέρας, ἐπιδρῶσιν ὅμως ἐπὶ τὰς τοπικὰς καὶ χρονικὰς προδιαθέσεις τῶν ἡμετέρων κατοικιῶν, καθιστῶσαι αὐτὰς ἥρεμα καὶ κατὰ μικρὸν ἀνεπιδέκτους τοῦ μολύσματος. Καθαριότης ἐν τῷ σώματι, τῆ οἰκίᾳ, τῆ αὐλῆ, τῆ ὀδῷ, μάλιστα δὲ ἐπιμεμελημένη καὶ κανονικῆ ἀπομάκρυνσις πάντων τῶν ρυπαρῶν ὑδάτων. Ἐναμφισβήτητον ὑπάρχει, ὅτι ἡ χρονικῆ προδιαθέσις τῆς χολέρας συνάπτεται μετὰ τῆς ἰδιότητος τῶν ὑδάτων τοῦ κατοικουμένου ἐδάφους. Ἐν Καλκούτῃ κατὰ τὸν ὑγρότατον αὐγουστον συμβαίνουσι κρούσματα ἐπτάκις ὀλιγώτερα ἢ κατὰ τὸν ξηρότατον ἀπρίλιον. Καλὸν ὑδρῶ, καλὰ ὑδραγωγεία καὶ ὄχετοὶ, ἀπομάκρυνσις ρυπαρῶν, λιμναζόντων καὶ αὐτῶν τῶν υετί-

ων ὑδάτων εἶνε τὸ μόνον σκόπιμον καὶ λυσιτελές, διότι οὕτως ἀπομακρύνεται ἡ τροφή τῶν κατωτέρων ἀφανῶν ὀργανισμῶν εἰς οὓς ἀνήκει καὶ ὁ χολερικὸς σπόρος. Ἐδαφος ἀκαθαρτον καθαίρεται ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ προσλάβῃ νέας ἀκαθαρσίας. Ἐν ἐδάφει καθαρῷ, ὅπως καὶ ἂν κινηθῆ τὸ ὑπόγειον ὑδρῶ, δὲν βλάπτει. Ἡ Ἀγγλία, ἐπομένη εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ Ἰωάννου Σιμών, μετεροῦθμισε τὰ ὑδραγωγεία καὶ τοὺς ὄχετοὺς ἀφ' οὗ δεινὰ ἔπαθε κατὰ τὰς ἐπιδημίας τοῦ 1848 καὶ 1854· τῷ 1856 ἔπαθεν ὀλιγώτερον, τῷ δὲ 1872 ἔμεινεν ἀβλαβής, καίτοι ἐν ἀδιαλείπτῳ συναφεῖα πρὸς τὴν ἡπειρὸν διατελοῦσα. Ἡ πόλις Δάνσιχ ἦτο ἀληθῆς φωλεὰ τῆς χολέρας, ὡσάκις αὐτὴ ἐγκατέστηπεν εἰς τὴν Εὐρώπην· τῷ 1870 ἐτελείωσε τὰ ὑδραγωγεία καὶ τοὺς ὄχετοὺς τῆς κατὰ τὸ ἀγγλικὸν πρότυπον· τῷ 1873 συνέθησαν ἐν αὐτῇ μὲν τῇ πόλει μόνον 160 κρούσματα, ἐν δὲ τοῖς προαστείοις πάμπολα καὶ καθ' ἑκάστην. Ἐν τῷ παρόντι δὲν θά ταραχθῶμεν, ἐὰν διαδοθῆ ἡ χολέρα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν νότιον Εὐρώπην. Ἐκ τῆς ἱστορίας γινώσκουμεν, ὅτι οὐδέποτε ἐνεσκηψεν εἰς τὴν ἡπειρὸν αἴφνης καὶ ἄνευ σταθμῶν ἀλλεπαλλήλων· ἔπειτα ἐπὶ πολὺ ἐβελτιώθησαν ἐν Γερμανίᾳ τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, τὰ συνεχόμενα μετὰ τῆς τοπικῆς προδιαθέσεως. Ἐὰν ἐπέλθῃ τὸ κακὸν, ἄς φυλαχθῶμεν νά μὴ ὑπολάβωμεν ἐστίν αὐτοῦ τοὺς άτυχεῖς χολεριῶντας· ἄς μένωσιν οὗτοι κατ' οἶκον, διότι οἱ τούτους νοσηλεύοντες εἶνε ἀσφαλεῖς· κινδυνεύουμεν νά νοσήσωμεν ἰστάμενοι ἐν τόπῳ ὅπου ἐμολύνθη πρῶτον καὶ ὁ νοσήσας, οὐχὶ ἰστάμενοι πλησίον αὐτοῦ καὶ θεραπεύοντες αὐτόν. Ἄς καθαιρῶμεν ἐπιμελῶς τὸ ἔδαφος ὅπου οἰκοῦμεν, τὰς αὐλὰς καὶ τοὺς ἀποπάτους. Ἐν καιρῷ ἐπιδημίας πολλὰ δύναται ἕκαστος νά πράξῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων. Ὅπως κρουσθῆ τις ὑπὸ χολέρας δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ τοπικῆ καὶ ἡ χρονικῆ, ἀλλὰ προσαπαιτεῖται καὶ ἡ άτομικῆ προδιαθέσις. Ἐν μεμολυσμένη οἰκίᾳ κατοικοῦσιν εἴκοσιν ἄνθρωποι, νοσοῦσι δὲ δύο μόνον ἢ τρεῖς· διότι μεγάλην ἔχει ῥοπήν ἡ ἡλικία, ἡ κατὰστασις τῶν σωματικῶν δυνάμεων, ἡ τροφή, ἡ σωματικῆ καὶ ἡ διανοητικῆ ἐργασία. Πρὸ πάντων δὲ ἄς ἀποφρωγῶμεν ὅ, τι ἐνδέχεται νά μᾶς προξενήσῃ διάρροια. Ἐὰν ἐπέλθῃ διάρροια ἐξ οἰκισθῆποτε αἰτίας, ἄς προσκληθῆ παραχρημα ὁ ἰατρός. Σφάλλονται οἱ φανταζόμενοι, ὅτι ἐπὶ τῆς χολέρας οὐδὲν ἰσχύει νά βοηθήσῃ ὁ ἰατρός· τοῦτο ἀληθεύει, ὅταν προβῆ τὸ κακὸν εἰς τὴν ἀκμὴν του, οὐχὶ ὅμως ἐν τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει του. Ἡ ἰατρικῆ θεραπεία τῆς διαρροίας εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον τῶν προφυλακτικῶν μέσων κατὰ τῆς δεινώσεως καὶ τῆς μεταδόσεως τοῦ κακοῦ.”